

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Traducere neoficială a variantei engleze a hotărârii,
efectuată de asociația obștească „Juriștii pentru drepturile omului”*

SECȚIA A TREIA

CAUZA CULEV c. MOLDOVEI

(Cererea nr. 60179/09)

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

17 aprilie 2012

Hotărârea va rămâne definitivă în circumstanțele stabilite în articolul 44 § 2 al Convenției. Ea poate fi subiect al revizuirii editoriale.

În cauza Culev c. Moldovei,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a Treia), întrunită în cadrul unei Camere compuse din:

Josep Casadevall, *Președinte*,

Corneliu Bîrsan,

Alvina Gyulumyan,

Ján Šikuta,

Luis López Guerra,

Nona Tsotsoria,

Mihai Poalelungi, *judcători*,

și Santiago Quesada, *Grefier al Secției*,

Deliberând la 27 martie 2012 în ședință închisă,

Pronunță următoarea hotărâre, care a fost adoptată la acea dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 60179/09) depusă împotriva Republicii Moldova la Curte, în conformitate cu prevederile articolului 34 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale („Convenția”), de către un cetățean al Republicii Moldova, dl Vasile Culev („reclamantul”), la 29 octombrie 2009.

2. Reclamantul a fost reprezentat de către dl V. Sîrghi, avocat în Chișinău. Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de către Agentul său, dl Vladimir Grosu.

3. Reclamantul susține că a fost deținut în condiții inumane de detenție și că instanțele judecătorești nu au dedus din termenul pedepsei cu închisoarea perioada cât s-a aflat în arest preventiv.

4. La 20 ianuarie 2010 cererea a fost comunicată Guvernului. De asemenea, Curtea a decis să examineze fondul cererii și admisibilitatea acesteia împreună (Articolul 29 § 3).

ÎN FAPT**I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI**

5. Reclamantul s-a născut în anul 1961 și locuiește în Chișinău.

6. Faptele cauzei, așa cum au fost prezentate de părți, pot fi rezumate în felul următor.

A. Arestul și condamnarea reclamantului

7. La 8 august 2006, reclamantul a fost reținut sub bănuiala că a falsificat documente oficiale, că avea în posesie marijuana în scop personal și că a vândut valută străină falsificată. El a pledat vinovat în ceea ce privește prima acuzație, dar a negat că a comis celelalte infracțiuni.

8. La 10 august 2006 el a fost pus în libertate, fiind reținut din nou la 16 august 2006 și plasat în Penitenciarul nr. 13 din Chișinău la 26 august 2006.

9. La 20 februarie 2007 el a fost condamnat pentru infracțiunea pe care a recunoscut că a săvârșit-o și a fost achitat pentru celelalte capete de acuzare. El a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea de 6 luni și 6 zile, dar a fost pus în libertate imediat deoarece petrecuse deja în arest preventiv o perioadă de timp echivalentă.

10. La 18 septembrie 2007, Curtea de Apel Chișinău a casat parțial sentința și a mărit pedeapsa reclamantului până la 2 ani. La 3 martie 2008, el a fost arestat din nou și a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 din Chișinău în perioada 6 martie 2008 – 27 decembrie 2009 (atunci când a fost transferat la Penitenciarul nr. 5 din Cahul). La 10 aprilie 2010 el a fost transferat la Spitalul Penitenciarului nr. 16 „Pruncul” pentru a fi supus unui tratament împotriva tuberculozei.

11. La 15 iulie 2008, Curtea Supremă de Justiție a dispus reexaminarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău.

12. La 16 decembrie 2008, Curtea de Apel Chișinău l-a condamnat pe reclamant pentru toate capetele de acuzare (a se vedea paragraful 7 de mai sus), aplicându-i o pedeapsă cu închisoarea de 7 ani și 6 luni.

13. La 30 iunie 2009, Curtea Supremă de Justiție a casat parțial sentința, condamnându-l pe reclamant la 7 ani și 2 luni de închisoare.

14. La 17 noiembrie 2009, Curtea Supremă de Justiție a adoptat o hotărâre judecătorească prin care a corectat o eroare admisă în prima decizie din 30 iunie 2009. În rezultat, întreaga perioadă de arest preventiv a reclamantului a fost dedusă din pedeapsa cu închisoarea aplicată reclamantului. Reclamantul continuă să-și execute pedeapsa.

B. Condițiile de detenție

15. Reclamantul a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 din 16 august 2006 până la 20 februarie 2007, precum și din 6 martie 2008 până la 27 decembrie 2009. El a descris condițiile de detenție în felul următor.

16. Celula măsura 20 m² și găzduia 13-20 de deținuți în același timp. Aceasta era umedă și murdară. Pe timp de vară era extrem de cald, ceea ce-i forța pe deținuți să se dezbrace pe jumătate; pe timp de iarnă era foarte frig.

17. Reclamantul ar fi fost expus fumatului pasiv, în ciuda faptului că era bolnav de tuberculoză, lucru de care autoritățile penitenciarului erau conștiente încă de la începutul detenției sale. Unicul geam micuț era

acoperit cu o placă de metal cu găuri mici, nepermițând luminii zilei să pătrundă în celulă.

18. La robinet nu întotdeauna curgea apă, ceea ce făcea imposibilă eliminarea mirosului de toaletă care era situată la doar 1,5 metru depărtare de la masa la care mâncau. Doar o dată pe săptămână aveau acces la duș. Celula era infestată de insecte parazite.

19. Reclamantul ar fi solicitat de mai multe ori să îi fie acordată îngrijire medicală corespunzătoare, dar aceasta a fost refuzată din cauză că nu existau medicamentele necesare (reclamantul nu a specificat ce fel de medicamente erau necesare și pentru ce fel de boală). De asemenea, el a solicitat o alimentație mai bună și timp suplimentar pentru plimbările zilnice pentru a-și îmbunătăți starea de sănătate, dar și aceste solicitări au fost refuzate.

20. Potrivit reclamantului, mâncarea care era servită mirosea rău și era practic necomestibilă.

21. În scrisoarea din 8 decembrie 2006 pe care șeful Departamentului Instituțiilor Penitenciare i-a trimis-o ca răspuns la plângerea reclamantului, acesta îl informa pe reclamant că în urma unui control s-a stabilit că celula în care erau deținuți reclamantul și alte cinci persoane, celula nr. 57, a fost proiectată pentru 12 persoane.

22. La 21 septembrie 2009, reclamantul a intrat în greva foamei și a fost mutat într-o altă celulă.

23. Guvernul a prezentat detalii cu privire la condițiile de detenție a reclamantului, inclusiv în ceea ce privește suprafața fiecărei celule în care acesta a fost deținut în Penitenciarul nr. 13, cum a fost, de exemplu, celula nr. 57 care măsoară 22,3 m². Fiecare celulă este bine luminată și are un geam și sistem de ventilare funcțional. Fiecare celulă este echipată cu chiuveță și toaletă, separate de restul celulei printr-un perete. Mâncarea este pregătită în conformitate cu normele specifice, iar doctorul din cadrul penitenciarului verifică calitatea acestei în mod regulat. Încălzirea este asigurată prin intermediul centralei termice autonome instalate în cadrul penitenciarului. Fumatul în celule este interzis, dar există zone autorizate pentru fumat; reclamantul însăși fuma 20 de țigări pe zi. În plus, reclamantul a fost supus testelor de tuberculoză perioade îndelungate de timp încă de când a fost adus prima dată în Penitenciarul nr. 13. El a suferit de această boală în anul 2004 în Ucraina și de aceea se știa că există un risc sporit de recidivare a bolii, fiind tratat corespunzător. Guvernul a prezentat probe a unor astfel de controale medicale și tratamente, care, de asemenea, conțineau și tratamente aplicate reclamantului pentru alte afecțiuni de care suferea acesta.

II. DREPTUL ȘI PRACTICA NAȚIONALĂ RELEVANTĂ, PRECUM ȘI RAPOARTELE NAȚIONALE ȘI INTERNAȚIONALE RELEVANTE

24. În conformitate cu articolul 225 al Codului de executare (în vigoare din 1 iulie 2005 și republicat la 5 noiembrie 2010), norma de spațiu locativ stabilit pentru un condamnat nu poate fi mai mică de 4 m².

25. Guvernul a anexat la observațiile sale copii ale hotărârilor în cauzele *Drugaliiov c. Ministerului Afacerilor Interne și Ministerul Finanțelor*, și *Gristiuc c. Ministerul Finanțelor și Departamentul Instituțiilor Penitenciare*. Reclamanților în ambele cauze le-au fost acordate despăgubiri pentru maltratare și/sau condiții inumane de detenție.

26. În raportul din 2010 (pagina 142 și următoarele, capitolul „Condiții de detenție”) al centrului pentru Drepturile Omului din Moldova („Centrul”, care reprezintă instituția Ombudsmanului în Republica Moldova), acesta a constatat *inter alia* că:

„Asigurarea normei de spațiu locativ (4m²) în blocurile locative ale instituției¹ rămâne o problemă incomodă și s-a transformat într-o deficiență sistemică a penitenciarelor din întreaga țară. ...

Aceeași situație a fost atestată și în cadrul vizitei din Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău, la 9 septembrie 2010, în unele celule spațiul locativ nefiind proporțional cu numărul deținuților. La momentul vizitei, în celula 38 erau plasate opt persoane, în timp ce aceasta avea o suprafață de 24 m². Această situație a fost constată în repetate rânduri în cadrul vizitelor angajaților Centrului pentru Drepturile Omului în izolatorul de urmărire penală din mun. Chișinău. O asemenea stare de lucruri a fost documentată și în cadrul vizitei din 19 mai 2010 la Penitenciarul nr. 7 s. Rusca, unde în una din celulele blocului nr. 2, cu o suprafață de 15,5 m², se dețineau șase persoane, și la Penitenciarul nr. 4 or. Cricova, unde la data efectuării vizitei, la 27 aprilie 2010, în cadrul sectorului locativ nr.7, s-a depistat deținerea a peste 20 de persoane într-o încăpere de 65 m².

Aglomerarea este un subiect de relevanță directă și pentru mandatul avocatului parlamentar în calitatea sa de Mecanism Național de Prevenire a Torturii, care a constatat în repetate rânduri supra-aglomerarea în instituțiile penitenciare din țară. ...

... Departamentul Instituțiilor Penitenciare a informat avocatul parlamentar despre faptul că asigurarea cu produse din carne și pește se efectuează după posibilități. Totodată, autoritățile vizate au comunicat că, în condițiile situației financiare dificile, pe parcursul anului 2010, deținuții din Penitenciarul nr. 17 or. Rezina au fost asigurați cu produse din carne în volum de 75 la sută din necesar și cu produse din pește în volum de 80 la sută din necesar. În acest sens, Ministerul Justiției a comunicat despre cheltuielile suportate pe parcursul anului 2010. Astfel, pentru alimentația deținuților în 2010 au fost alocate din bugetul de stat 24,05 milioane de lei, în timp ce necesitățile pentru aceeași perioadă, prezentate Ministerului Finanțelor la proiectul Legii bugetului, au constituit 29,05 milioane de lei. Pentru alimentarea unui deținut în zi, în anul 2010, au fost cheltuiți 10,24 lei, necesitatea fiind de 12,35 lei. În asemenea

¹ Instituția la care se face trimitere în această parte a raportului este Penitenciarul nr. 3 din Leova.

condiții, deseori acest fapt s-a aflat la baza motivării de către reprezentanții administrațiilor instituțiilor penitenciare privind imposibilitatea asigurării deținuților cu produse din carne și pește.

...

În ceea ce privește condițiile sanitare, iluminarea și ventilarea, aceste probleme persistă în majoritatea încăperilor locative ale penitenciarelor din Republica Moldova, excepție fiind instituțiile penitenciare nr.1, or. Taraclia și nr.7, s. Rusca, Hâncești.

Republica Moldova a moștenit penitenciare vechi, cu edificiile degradate, de tip lagăr, conform standardelor sovietice. Aceste tipuri de penitenciare nu corespund exigențelor înaintate de actele naționale și internaționale în domeniu, iar posibilitățile financiare reduse ale statului nu permit reconstrucția sau renovarea acestora.

În instituțiile penitenciare, cu excepția celor cu statut de izolator de urmărire penală și Penitenciarul nr. 1 or. Taraclia, găzduirea deținuților se face în dormitoare de capacitate mare, care nu dispun în deplină măsură de facilitățile de care condamnații ar putea beneficia zilnic: spațiu de dormit, spațiu de zi și instalații sanitare. Deținuții se află în spații extrem de înghesuite, întunecoase, umede, fără ventilație și care sunt îmbibate cu fum de țigară. În unele penitenciare paturile amenajate în două nivele împiedică esențial pătrunderea luminii naturale în sectoarele locative.”

27. Paragrafele relevante ale raportului Comitetului European pentru Prevenirea Torturii și a Tratamentelor sau Pedepselor Inumane și Degradante (CPT) publicat ca urmare a vizitei în Moldova în perioada 14-24 septembrie 2007 (CPT/Inf (2008) 39), prevede următoarele (traducere neoficială):

„46. La începutul vizitei din 2007, directorul Departamentului Instituțiilor Penitenciare a Ministerului Justiției a prezentat delegației informații detaliate privind măsurile luate deja sau planificate cu scopul reformării sistemului penitenciar din Republica Moldova și implementării recomandărilor CPT. Un rezultat deosebit de binevenit al acestor măsuri este reducerea gradului de populare a închisorilor din țară. În perioada în care a fost efectuată vizita din 2007, numărul total al deținuților în închisori se ridica la 8033 (inclusiv 1290 în arest preventiv), comparativ cu 10591 în anul 2004. Această tendință pozitivă poate fi atribuită modificărilor legislative efectuate în anii precedenți, inclusiv intrării în vigoare a noului Cod de executare în iulie 2005 și adoptării unor amendamente la Codul penal și Codul de procedură penală. Drept rezultat, a avut loc o creștere a numărului de persoane eliberate condiționat, precum și creșterea frecvenței de utilizare a pedepselor alternative pedepsei cu închisoarea și o aplicare mai selectivă a arestului preventiv de către instanțele de judecată.

În continuare, implementarea „Conceptului de reformare a sistemului penitenciar în perioada 2004-2013” a fost susținută de creșterea alocațiilor bugetare (de la 75,8 milioane de lei în 2004 la 166,1 milioane de lei în 2007), precum și de sporirea ajutorului din străinătate. Aceasta a făcut posibilă, *inter alia*, ameliorarea hranei servită deținuților, îmbunătățirea asistenței medicale și efectuarea unor lucrări de renovare la câteva penitenciare (de exemplu, nr. 1 din Taraclia, nr. 7 de la Rusca și nr. 17 din Rezina).

În cele din urmă, dar nu mai puțin important, a avut loc o schimbare importantă în mentalitatea în rândul angajaților prin intermediul unor proceduri îmbunătățite de angajare și instruire. Delegația a fost informată că în ultimii ani directorii multor penitenciare au fost înlocuiți prin organizarea unor concursuri de angajare și aplicarea perioadei de probă. În plus, au fost elaborate noi programe de training pentru angajați, punându-se un accent deosebit pe problemele privind drepturile omului ...

47. CPT nu poate decât să salute măsurile menționate mai sus adoptate de autoritățile Republicii Moldova. Însă, informația colectată de delegația Comitetului în timpul vizitei din 2007 demonstrează că sunt de făcut mai multe. În special, suprapopularea continuă să fie o problemă; în ciuda faptului că toate unitățile vizitate funcționau cu mult sub capacitățile lor oficiale, iar spațiul locativ pentru fiecare deținut se reducea în medie la 2 m², și nu la standardul de 4 m² prevăzut de legislația Republicii Moldova.

CPT este convins că singura cale viabilă de a controla suprapopularea și de a atinge standardul de 4 m² de spațiu locativ per deținut este adoptarea unor politici care să limiteze sau să moduleze numărul deținuților trimiși la închisoare.

În legătură cu aceasta, Comitetul trebuie să sublinieze necesitatea unei strategii care să acopere atât admiterea cât și eliberarea din închisoare pentru a asigura că închisoarea este într-adevăr ultima soluție. Aceasta implică, în primul rând, punerea accentului pe măsurile neprivative de libertate care pot fi aplicate în perioada de dinaintea aplicării pedepsei cu închisoarea și, în al doilea rând, adoptarea unor măsuri care să faciliteze reintegrarea în societate a persoanelor care au fost private de libertate.

CPT are încredere că autoritățile Republicii Moldova vor continua eforturile lor în combaterea fenomenului suprapopulării, iar în acest proces se vor ghida de Recomandarea Rec(99)22 Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei cu privire la suprapopularea închisorilor, precum și de Recomandarea Rec(2003)22 cu privire la eliberarea condiționată.”

ÎN DREPT

I. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 3 AL CONVENȚIEI

28. Reclamantul s-a plâns de faptul că condițiile de detenție din Penitenciarul nr. 13 au fost inumane, contrar cerințelor articolului 3 din Convenție, care stipulează următoarele:

„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.”

A. Admisibilitatea

29. Guvernul a susținut că reclamantul nu a epuizat căile de recurs interne în ceea ce privește pretenția compensării prejudiciului care i-ar fi fost cauzat prin detenția lui în condiții inumane. Acesta a făcut trimitere la jurisprudența instanțelor judecătorești naționale în această materie (a se vedea paragraful 25 de mai sus).

30. Curtea observă că a constatat deja încălcarea articolului 13 al Convenției în cauza *Malai v. Moldova* (nr. 7101/06, §§ 45-46, 13 noiembrie 2008), în cauza *I.D. v. Moldova* (nr. 47203/06, § 50, 30 noiembrie 2010) și în cauza *Rotaru v. Moldova* (nr. 51216/06, § 47, 15 februarie 2011) pe motivul inexistenței recursurilor efective în Republica Moldova pentru compensarea prejudiciilor cauzate prin detenția în condiții inumane și degradante. De asemenea, Curtea a observat că recursul invocat de Guvern nu are un efect preventiv în sensul îmbunătățirii condițiilor de detenție a unui reclamant, ci doar un efect compensator (a se vedea, de exemplu, *Holomiov v. Moldova*, nr. 30649/05, § 107, 7 noiembrie 2006). Prin urmare, acesta nu este efectiv în cazul persoanelor aflate în detenție în asemenea condiții în momentul depunerii cererii lor la Curte (a se vedea, de exemplu, *Oprea v. Moldova*, nr. 38055/06, § 33, 21 decembrie 2010), cum este și situația reclamantului.

31. Așadar, obiecția preliminară a Guvernului trebuie respinsă.

32. Curtea face trimitere la jurisprudența sa rezumată în cauza *I.D. v. Moldova* (citată mai sus, §§ 27-31) privind aplicarea regulii de șase luni, stipulată în articolul 35 § 1 al Convenției, pentru plângerile privind condițiile de detenție, în cazul în care detenția reclamantului este întreruptă. Curtea constată că prima perioadă de detenție a reclamantului în Penitenciarul nr. 13 (între 26 august 2006 și 20 februarie 2007) trebuie luată în considerare separat de cea de-a doua perioadă de detenție (care a început la 6 martie 2008). Este adevărat că în timpul celor două perioade de detenție reclamantul a fost deținut în cadrul aceluiași proces penal. Însă, având în vedere intervalul de timp semnificativ dintre cele două perioade de detenție care sunt vizate în cerere – mai mult de un an – Curtea nu le poate trata ca părți ale unei situații continue aidoma celei descrise mai sus, chiar dacă sunt îndeplinite și alte condiții (a se vedea *Haritonov v. Moldova*, nr. 15868/07, § 26, 5 iulie 2011). Reclamantul a depus plângerea sa la 29 octombrie 2009 și nu există nimic care să sugereze că el a fost împiedicat de către autorități într-un fel sau altul să depună plângeri și înainte de această dată. Prin urmare, în ceea ce privește prima perioadă de detenție, plângerea reclamantului a fost depusă mai târziu de șase luni de la data la care pretinsa încălcare ar fi avut loc și, astfel, trebuie declarată inadmisibilă în temeiul articolului 35 § 1 și § 4 al Convenției.

33. Curtea notează că în observațiile sale privind fondul cauzei prezentate la 30 august 2010, reclamantul s-a plâns că nu i s-ar fi acordat

suficientă îngrijire medicală în Penitenciarul nr. 16, unde a fost tratat de tuberculoză. Această nouă plângere nu a făcut parte din cererea inițială și nici nu a fost formulată în corespondența care a precedat data la care a fost comunicată prezenta cerere Guvernului pârât. De aceea, aceasta a fost înregistrată ca cerere separată pe motiv că depășește scopul prezentei cauze și nu va fi examinată aici.

34. Curtea notează că plângerea privind condițiile de detenție din cea de-a doua perioadă de detenție a reclamantului în Penitenciarul nr. 13 (între 6 martie 2008 și 27 decembrie 2009) nu este vădit neîntemeiată în sensul articolului 35 § 3 (a) al Convenției. În continuare, ea notează că aceasta nu este inadmisibilă pe alte temeuri. Prin urmare ea trebuie declarată admisibilă.

B. Fondul

35. Reclamantul a făcut referință la descrierea sa cu privire la condițiile de detenție din Penitenciarul nr. 13, adică la suprapopulare, la accesul insuficient la lumina zilei și la ventilare, la calitatea hranei și la calitatea asistenței medicale care i-a fost acordată (a se vedea paragrafele 15-20 de mai sus). De asemenea, el a susținut că a fost lipsit de îngrijirea medicală care se impunea datorită condiției sale de sănătate.

36. Guvernul a argumentat că în Penitenciarul nr. 13 reclamantul a fost deținut în celule care îi puneau la dispoziție acei 4 m² de spațiu locativ per deținut, așa cum prevăd exigențele legale (a se vedea paragraful 24 de mai sus). Guvernul consideră că condițiile de detenție au fost acceptabile (a se vedea paragraful 23 de mai sus). În plus, greva foamei organizată de reclamant nu avea legătură cu condițiile de detenție, iar reclamantul însăși a declarat aceasta în acțiunea sa de protest din 21 septembrie 2009.

37. Curtea este de acord cu Guvernul că în privința anumitor aspecte reclamantul nu și-a susținut pretențiile cu probe, cum ar fi, de exemplu, pretenția legată de îngrijirea medicală necorespunzătoare din Penitenciarul nr. 13 (a se vedea paragraful 23 de mai sus).

38. Curtea observă că în cauza *Țurcan v. Moldova* (nr. 10809/06, §§ 35-39, 27 noiembrie 2007) a constatat încălcarea articolului 3 al Convenției pe motivul condițiilor proaste de detenție a reclamantului în Penitenciarul nr. 13 în perioada februarie-septembrie 2006. În cauza *Haritonov v. Moldova* (citată mai sus) ea a ajuns la o concluzie similară în privința condițiilor de detenție a reclamantului în aceeași închisoare în perioada dintre 6 septembrie 2006 și 17 ianuarie 2007.

39. Odată ce prezenta cauză vizează aceeași închisoare (Penitenciarul nr. 13) ca și cea vizată în cauzele *Țurcan* și *Haritonov*, și având în vedere constatările CPT (a se vedea paragraful 27 de mai sus) și ale instituției naționale a Ombudsmanului (a se vedea paragraful 26 de mai sus), precum și lipsa probelor concludente din partea Guvernului care ar demonstra că

situația s-a schimbat semnificativ, Curtea consideră că nu există motive pentru a ajunge la concluzii diferite de cele constatate în cauzele menționate mai sus. Așadar, Curtea consideră că suferința îndurată de reclamant în timpul detenției din perioada 6 martie 2008 – 27 decembrie 2009 a depășit nivelul inevitabil de suferință inerentă detenției și au atins pragul de gravitate contrar articolului 3 al Convenției. Prin urmare, a avut loc încălcarea articolului 3 al Convenției.

II. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 5 AL CONVENȚIEI

40. Reclamantul s-a plâns de încălcarea articolului 5 al Convenției în privința omisiunii Curții Supreme de Justiție de a deduce, în conformitate cu norma legală, timpul petrecut în arest preventiv din termenul pedepsei cu închisoarea. El susține că nu a fost informat despre deciziile ulterioare luate în această privință, despre care a aflat doar după ce a citit observațiile Guvernului.

41. Guvernul a făcut trimitere la hotărârea din 17 noiembrie 2009 (a se vedea paragraful 14 de mai sus).

42. Curtea consideră că, în lumina hotărârii din 17 noiembrie 2009, prezenta plângere nu ridică probleme în raport cu articolul 5 al Convenției.

43. Reiese că acest capăt de cerere trebuie să fie respins ca fiind vădit neîntemeiat, în conformitate cu articolul 35 § 3 și § 4 al Convenției.

44. Reclamantul s-a plâns în temeiul aceleiași prevederi legale că a fost deținut ilegal în baza hotărârilor judecătorești incorecte pronunțate de instanțele de judecată naționale. Curtea consideră că această pretenție repetă în esență pe cea formulată în temeiul articolului 6, care este examinată mai jos.

III. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 6 AL CONVENȚIEI

45. Reclamantul s-a plâns și de încălcarea articolului 6 al Convenției pe motivul pretinsei examinări incorecte și părtinitoare a probelor de către instanțele de judecată naționale, ceea ce a dus la adoptarea unor hotărâri judecătorești greșite și nemotivate.

46. În urma examinării dosarului, Curtea nu găsește niciun indiciu de abuz în hotărârile judecătorești emise de instanțele de judecată naționale. Prin urmare, nu există motive pentru a pune la îndoială aceste hotărâri judecătorești, iar rolul Curții nu este cel al unei „a patra instanțe de judecată” care să decidă asupra vinovăției sau nevinovăției unei persoane așa cum solicită reclamantul. Reiese că această plângere trebuie respinsă ca fiind vădit neîntemeiată în conformitate cu articolul 35 § 3 și § 4 al Convenției.

IV. APLICAREA ARTICOLULUI 41 AL CONVENȚIEI

47. Articolul 41 al Convenției prevede următoarele:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o violare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înalțelor Părți Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei violări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă.”

A. Prejudiciul material

48. Reclamantul a pretins 9500 de euro (EUR) pentru compensarea cheltuielilor pe care le-ar fi suportat pe medicamente și tratamente.

49. Guvernul a contestat această pretenție, considerând-o neîntemeiată.

50. Curtea notează că nu există probe care să susțină pretenția reclamantului cum că el a trebuit să plătească pentru medicamente și tratamente. Din contra, reiese din lista lungă de intervenții medicale prezentată de Guvern că toate controalele și tratamentele medicale au fost plătite de către Stat deoarece reclamantul avea calitatea de deținut. Prin urmare, Curtea nu acordă nicio sumă cu acest titlu.

B. Prejudiciul moral

51. Reclamantul a pretins 1 milion EUR cu titlu de prejudiciu moral care i-a fost cauzat ca urmare a detenției sale în condiții inumane.

52. Guvernul consideră că nu i se cuvine nicio compensație în absența încălcării drepturilor garantate de Convenție. În orice caz, suma pretinsă este excesivă.

53. Având în vedere încălcarea articolului 3 al Convenției constatăte mai sus, Curtea consideră că se justifică în prezenta cauză acordarea unei compensații pentru prejudiciul moral. Deliberând în bază de echitate și luând în considerare perioada lungă de timp în care reclamantul a fost deținut în condiții inumane, Curtea acordă reclamantului 4500 EUR.

C. Costuri și cheltuieli

54. Reclamantul a pretins 300 EUR pentru cheltuieli legale. El a prezentat borderouri cu sumele plătite avocatului său.

55. Guvernul consideră că cheltuielile suportate nu au nicio legătură cu pretinsa încălcare a articolului 3 al Convenției și, de aceea, ar putea să nu fie rambursate deoarece borderourile de plată vizau reprezentarea în procedurile penale naționale.

56. Curtea notează că unul din borderourile de plată menționează în mod expres costul reprezentării pentru pregătirea prezentei cereri care a constituit

4784 lei moldovenești (300 EUR). Așadar Curtea este convinsă de faptul că reclamantul a efectuat această plată anume pentru serviciile de reprezentare în prezenta procedură prestate de avocatul său. În plus, suma pretinsă nu este excesivă, de aceea Curtea o acordă integral.

D. Dobânda de întârziere

57. Curtea consideră că este corespunzător ca dobânda să fie calculată în funcție de rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană, la care vor fi adăugate trei procente.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. *Declară* admisibilă plângerea întemeiată pe articolul 3 privind condițiile de detenție din cea de-a doua perioadă de detenție a reclamantului și inadmisibile restul pretențiilor din cerere;
2. *Hotărăște* că a avut loc încălcarea articolului 3 al Convenției;
3. *Hotărăște*
 - (a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantei în termen de trei luni de la data la care această hotărâre devine definitivă, în conformitate cu articolul 44 § 2 al Convenției, următoarele sume, care să fie convertite în lei moldovenești conform ratei aplicabile la data executării hotărârii:
 - (i) EUR 4500 (patru mii cinci sute de euro) cu titlu de prejudiciu moral, plus orice taxă care poate fi percepută; și
 - (ii) EUR 300 (trei sute de euro) cu titlu de costuri și cheltuieli, plus orice taxă care poate fi percepută;
 - (b) că, de la expirarea celor trei luni menționate mai sus până la executarea hotărârii, urmează să fie plătită o dobândă la sumele de mai sus egală cu rata minimă a dobânzii la creditele acordate de Banca Centrală Europeană pe parcursul perioadei de întârziere, plus trei procente.
4. *Respinge* restul pretențiilor din cerere privind satisfacția echitabilă.

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 17 aprilie 2012, în conformitate cu articolul 77 §§ 2 și 3 al Regulamentului Curții.

Santiago Quesada
Grefier

Josep Casadevall
Președinte